

Stimbrandi og savnandi hátíð

Ólavsøkan er eitt hitt elsta føroyska tjóðar-eyðkenni og hevur serstakt pláss í hjørtunum á øllum føroyingum. Føroyar eru eitt av heimsins elstu fólkaræðiligu londum og Ólavsøkan er livandi partur av okkara fólkaræðiligu stýrisskipan. Tá forfedrar okkara skipaðu samfelagið í oyggjunum sum frælst land, frístat, har altingið var hægsta lóggávu- og dómsvald. Tað var sostatt ikki talan um fólkaræðiliga skipan í nútímans týðningi, stórir partar av fólkinum vóru uttan politiska ávirkan, men hinvegin so lá tað politiska valdið í hondunum á frælsu kvinnum og monnum.

Á altingi í Tórshavn vóru stórar avgerðir tiknar, eitt nú kristnitøkan fyrri gott og væl túsund árum síðani, á altingi var domt og sáttargerðir gjørdar, hjúnarbond avtalað eins og keypstevna var hildin og ítróttaleikir framdir. Fristaturin Føroyar hevði einki kongsveld og tí var einki yvirvald til at fremja dómar tingsins. Hetta elvdi mangan til stríð og blóðugar ósemjur. Henda skipan gjørdi tað eisini lættari hjá fremmandum valdi at leggja Føroyar undir seg, og endin gjørdist, sum øll vita, at Føroyar komu undir norskt kongsveld sum eitt sovnevt norskt skattland. Nýggi samfelagsstovurin kirkjan gjørdist ein tann týðningarmesti stovnurin og høvuðssæti kirkjunar, Kirkjubøur gjørdist mentanarháborgin burturav.

Ólavur Halgi, ein hin mætasti kongur í Norðurlondum, varð av katólsku kirkjuni kosin halgimenni, og so var upplagt at gera deyðadag hansara til ein stóran kristnan hátíðardag. Ólavs vøka gjørdist skjótt ein tann týðningarmesti halgidagur í Norðurlondum. Soleiðis eisini í Føroyum, og hvat var meira hósandi enn at byrja tingsetuna hendan dagin. Tann 29. juli gjørdist sostatt ein týðandi politiskur merkisdagur, og hetta markeraði samband millum politiskt vald og kirkjuvald. Altingið gjørdist, eftir at norska imperialisman

MYND: BEINTA HARALDSEN

í Norðurhøvum hevði sigrað, til eitt lögting við avmarkaðum lóggávuveldi og avmarkaðum dómsvaldi. Høvuðstýðningur tingsins var, at fólkið í oyggjunum hevði umboðan mótvegis fyrst norskum síðan danskum yvirvaldi. Útinnandi valdið lá hjá norskum og seinni danskum statsvaldi og Føroya politiska skipan gjørdist tí lik skipanini í okkara grannalondum.

Tað lögting, sum nú, eftir vakra skrudgongu, hátíðarlaga verður sett Ólavsøkudag, hevur tí djúpar søguligar og mentanarligar røtur og er eitt hitt elsta lóggávutíngi í heiminum. Hetta pliktartingmenn at taka tingstarv í størsta álvara. Tinglimir ráða yvir vælferð okkara. Hvør einasta avgerð, stór ella lítil, tikið á Føroya lögtingi, ávirkar hvønn einasta føroying. Tinglimir eiga at vera tilvitandi um hetta, og vónandi eru allir tinglimir tilvitandi um ta stóru ábyrgd, ið liggur á herðum teirra. Hetta merkir eisini, at tinglimir eiga at virða tingstarvið og innan sum uttan tingggátt bera seg at við tign og sóma, soleiðis at virðingin millum manna fyrri tingstarvinum ikki minkar, men heldur stóðugt veksur. Tað er gott fyrri fólkaræðið og gott fyrri okkum øllum, tí vit eiga at vera stolt av okkara aldargamla lögtingi.

Síðan seinastu Ólavsøku er nógv broytt í heiminum eins væl og í landi okkara. Alheimsliga fíggingarkreppan gjørdist til lemjandi búskaparkreppu, sum eisini ber við hjá okkum. Tað ræður tí um, at allir flokkar og allir føroyingar standa saman og semjast um samhaldsfastar loysnir. Hetta krevur, at landsins politiska leiðsla kemur við greiðum, realistiskum og samhaldsføstum loysnum, sum kunnu vinna breiða undirtøku í fólkinum. Hetta krevur politiskt dirvi, samstarvsevni og samstarvsvilja, og hetta krevur, at vit øll medvirka til, at land og fólk koma heilskapað burturúr hesi stóru hóttan móti okkara vælferð og okkara fólkaræði.

Ólavsøkan er okkara tjóðhátíð, og hon er vorðin ein hin týðningarmesti parturin av

sameika okkara sum tjóð, eins og tjóðarhátíðin hevur sera stóran týðning fyrri samhangsmegina í Føroya fólki. Í eini tíð, har dimm skýggj draga á luftina og fólk ikki uttan orsök kanska hava lyndi til at stúra fyrri framtíðini skal Ólavsøkan framvegis vera felags stimbrandi og savnandi hátíðin. Latið Ólavsøkuna vera við til at menna og eggja til bjartskygni hóast døpur útlit. Vit hava brúk fyrri semjum og samanhaldi, samhaldsfesti og bjartskygni og hevur Ólavsøkan alstóran týðning í hesum høpi. Hóast ymisk í politiskum og átrúnaðarligum málum eru nøkur grundleggjandi virði, sum vit øll eru samd um, sum vit øll eiga og sum vit øll verja: fólkaræðið, málið, mentanin og sameikin. Føroyingar eru góðir við ólavsøkuna, og hátíðin hevur veruliga stóran týðning fyrri okkum øllum. Hon er vøkur, stórfingin og fjølbroytt. Her er gaman og álvara, og ólavsøkan er vorðin stevnan yvir øllum stevnum. Ólavsøkan er vorðin eitt við Tórshavn er tætt knýtt at høvuðsstaðnum, hon er vorðin eitt við Havnina, og Havnin er vorðin eitt við Ólavsøkuna. Men Ólavsølan er og verður samstundis hátíðin hjá øllum føroyingum úti sum heima.

Øll royna, tað besta tey evna, til tess at gera ólavsøkuna so góða sum møguligt, og nýggj tilboð eru mestsum fyrri hvørja ólavsøku. Vit í Miðlahúsinum fara eisini at gera okkara til tess, at ólavsøkan skal gerast ein stór uppliving. Vit hava opið hús, og her verður framsýning av skemtitekningum hjá Óla P, brot úr filminum Føroyskar Søgur 2 verða víst og her verða tónleikatiltøk. Okkara miðlapallar fara at vera livandi alla Ólavsøkuna. Vit fara soleiðis eisini hesa ólavsøkuna at gera okkara til, at umhvørvið í Vágshotni stendur sum nakað heilt sermerkt, ein mentanardepil í gomlu Havnini. Her møtast gamalt og nýtt, her eru tilboð av ymsum slag, og her er framúr hugnaligt, ein sonn oasa í býarmeldrinum. Vit í Miðlahúsinum ynskja øllum eina góða Ólavsøku.

Jan Müller

Ólavsøkan '09	Útgevari Sosialurin	Blaðfólk Anna V. Ellingsgaard Dorit Hansen Eiríkur í Jákupsstovu Eyðun Klakstein Heri Simonsen Jákup Mørk Jan Müller Leif Láadal	Leo Poulsen Magnus Gunnarsson Mortan í Hamrabryggi Óli Jacobsen Randi Jacobsen Rigmor Dam Rólant Waag Dam Selma Ellingsgaard Símun úr Konoy	Tóroddur Poulsen Uni Holm Johannesen Vilmund Jacobsen	Lýsingar Marknaðardeildin
	Redaktørur Rigmor Dam				Umbróting Sosialurin
			Myndir Álvur Haraldsen Jens Kristian Vang Beinta Haraldsen		Forsíðumynd Martin Sirkovsky

Føroya Banki ynskir tær eina góða

FØROYABANKI

ólavsøku

www.foroya.fo

SENDISTOVAN